

Arrest

nr. 342 760 van 12 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
3. X
die als minderjarigen worden vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn en als minderjarigen worden vertegenwoordigd door hun ouders X en X, op 19 juni 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 4 juli 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 17 oktober 2022.

1.2. De eerdere beslissingen van 28 november 2022 waarbij de commissaris-generaal hun verzoek niet-ontvankelijk verklaarde omdat zij als minderjarigen geen eigen feiten aanhaalden die een apart verzoek rechtvaardigden, worden door de Raad op 29 juni 2023 vernietigd bij arresten nr. X, nr. X en nr. X.

1.3. Verzoekers' beschermingsverzoeken worden op 13 mei 2024 ontvankelijk verklaard. Op 28 oktober 2024 worden zij opnieuw gehoord op het CGVS. De commissaris-generaal neemt vervolgens op 14 mei 2025 ten

aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij M.A. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens uit je administratieve dossier ben je een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio de Janeiro. Je bent geboren op 11 mei 2007 en aldus net meerderjarig. In 2020 kwam je samen met jouw ouders naar België. Jouw ouders verzochten op 20 februari 2020 om internationale bescherming. Omdat jouw vader [A.G.D.] (O.V. xxx) de Angolese nationaliteit bezit, stonden jij en jouw broers als minderjarigen op de bijlage van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx), die enkel de Braziliaanse nationaliteit bezit.

Jouw moeder verklaarde dat jullie omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro waren vertrokken. Omdat jullie familie (voornamelijk jouw moeders neef [Jo.] bij het ‘Comando Vermelho’ betrokken was, werd er van jullie verwacht dat jullie met dit commando zouden samenwerken, hetgeen jouw ouders weigerden waardoor jullie bedreigd werden. Jouw moeder vreesde dat jij en jouw broers hetzelfde zou overkomen en dat jullie in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende ‘Terceiro Comando’ werd jouw familie bovendien aanzien als verklikkers. Jouw moeder haalde in dit verband nog aan dat haar broer in 2020 in Rio de Janeiro werd vermoord omdat hij als verklikker werd beschouwd. Op 16 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder omdat na een analyse van alle elementen in haar dossier kon worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief kon worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek immers dat jouw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het ‘Comando Vermelho’ of het ‘Terceiro Comando’ in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Bij arrest van 24 september 2021 werd deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook in het kader van jouw vaders verzoek, dat ten aanzien van Angola werd beoordeeld, nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd in het arrest van 6 september 2021.

Op 4 juli 2022 verzochten jij en jouw drie broers in eigen naam om internationale bescherming.

Je werd op 17 oktober 2022 uitgenodigd voor een eerste persoonlijk onderhoud.

Je verwees naar de bendeproblematiek in Rio de Janeiro. Je stelde dat jouw broer [J.G.] aangesloten was bij het ‘Comando Vermelho’ en dat de politie in dit kader naar jullie woning kwam op zoek naar wapens. Voorts verwees je naar een incident waarbij jij en jouw vriend [Mi.R.] door twee leden van het ‘Comando Vermelho’ meegenomen werden. Jouw vriend werd later, toen jij al in Europa verbleef, gedood. Bij een eventuele terugkeer naar Brazilië ben je bang om gedood te worden door de bendes.

Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming legde je jouw paspoort en jouw identiteitskaart neer.

Op 28 november 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw verzoek niet-ontvankelijk omdat jij als minderjarige geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek rechtvaardigden. Er werd besloten dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig ingediend was op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, nl. de vrees om door bendes te worden vermoord. Dat jij en jouw vriend werden meegenomen lag in het verlengde van de problemen die jouw moeder aanhaalde. Er werd geoordeeld dat ook jij, net als jouw moeder over een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980, beschikte.

Op 29 juni 2023 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd.

De Raad wees erop dat jij wel eigen feiten aanhaalde die niet eerder door jouw moeder naar voren werden gebracht in haar verzoek, nl. dat twee leden van Comando Vermelho jou en jouw vriend hebben meegenomen en verkracht. Ook wees de RvV op de verplichting om steeds op individuele basis, op basis van nauwkeurige en actuele landeninformatie en in concreto een vestigingsalternatief te identificeren. De algemene verwijzing naar “elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro” dan wel naar “elders in Brazilië”, zonder verder concreet te hebben geïdentificeerd in welk “deel van het land van herkomst” verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen, volstond volgens de RvV niet in het kader van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Jouw verzoek werd op 13 mei 2024 ontvankelijk verklaard. Op **28 oktober 2024** werd jij opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om bijkomend onderzoek te voeren.

Je vertelde tijdens jouw tweede onderzoek dat in de favella jij en je vriend [Mi.] meegenomen werden door iemand van Terceiro Comando. Jullie werden verkracht. Voorts stelde je dat jouw broer [J.G.] lid was van de Braziliaanse bende Comando Vermelho. Vanwege zijn problemen verhuisden jullie naar twee plekken in Brazilië tot jullie op een gegeven moment naar Europa kwamen. In Frankrijk vernam je dat je vriend [Mi.] werd gedood.

Bij terugkeer naar Brazilië vrees je iets erger mee te maken dan dat je al meemaakte. Je vreest de Braziliaanse bendes.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Intussen ben je meerderjarig geworden.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle stukken aanwezig in jouw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat jij geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste verklaarde je dat je aangerand werd door bendeleden. Je maakte dit niet aannemelijk.

Hoewel het Commissariaat-generaal zorgvuldig om moet springen met de geloofwaardigheid van relazen van seksueel geweld, moet toch besloten worden dat jij de verkrachting niet aannemelijk hebt gemaakt. Dit blijkt uit de volgende vaststellingen.

- Je legde tegenstrijdige verklaringen af over de personen die jou hebben verkracht. Tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud stelde je dat jij en je vriend waren meegenomen door het Rode Commando, ofwel Vermelho Comando (CGVS 2020, p. 5). Tijdens jouw tweede onderhoud dacht je dat de man die jou iets aandeed bij de bende Terceiro Comando hoorde. Het kon niemand zijn van Comando Vermelho omdat jouw broer bij die bende zat (CGVS 2024, p. 11 en p. 21). Tijdens het tweede onderhoud gevraagd waarom je iets anders zei als tijdens jouw eerste onderhoud, stelde je louter dat je het niet wist (CGVS 2024, p. 23).
- Je legde tegenstrijdige verklaringen af over het aantal personen die jou hebben verkracht. Zo verklaarde je tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud dat er twee criminelen jou en jouw vriend meenamen en verkrachtten (CGVS 2020, p. 2). Tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud sprak je van een man (CGVS 2024, p. 11) en verklaarde je dat de persoon die jou en je vriend aansprak **alleen** was (CGVS 2024, p. 12). Nergens uit jouw verklaringen van het tweede onderhoud kan opgemaakt worden dat zij met twee waren zoals je tijdens je eerste onderhoud zei. Hiermee geconfronteerd verklaarde je plots dat er nog iemand anders bij was, maar hij de enige was die iets gedaan had. Dit overtuigt allesbehalve. Jou expliciet gevraagd of je buiten die één iemand nog iemand anders had gezien, stelde je immers eerst van niet (CGVS 2024, p. 23).
- Tot slot legde je tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat je jouw moeder vertelde over de verkrachting die je had meegemaakt. Zo verklaarde je tijdens jouw eerste onderhoud dat je je moeder in België pas vertelde wat je had meegemaakt (CGVS 2020, p. 2). Tijdens jouw tweede onderhoud vertelde je dat je je moeder in Brazilië reeds vertelde wat je had meegemaakt in Brazilië (CGVS 2024, p. 13 en p. 22). Hierop gewezen stelde je plots dat je het in Brazilië al eens had verteld en je het er in België met haar nog

eens over had (CGVS 2024, p. 23). Een loutere wijziging van jouw verklaringen is geen afdoende verklaring voor een dermate opvallende tegenstrijdigheid.

Voorgaande tegenstrijdigheden zijn zo opzichtig dat jouw verhaal omtrent de verkrachting niet kan worden aangenomen. Dat je heden een vrees koestert om opnieuw verkracht te worden (CGVS 2024, p. 14 en p. 22) toonde je dan ook niet aan.

Ten tweede vertelde je over een verstopt wapen in Brazilië en de hierop volgende problemen. Ook hieraan kan geen geloof gehecht worden.

- Jouw opeenvolgende verklaringen zijn immers tegenstrijdig. Zo vertelde je tijdens jouw eerste onderhoud dat jouw vriend een wapen had verborgen waardoor de politie kwam en jij op jouw beurt ondervraagd werd. Een paar dagen later werden jullie benaderd en bedreigd met de dood door criminelen van het Comando Vermelho (CGVS 2022, p. 4). Tijdens jouw tweede onderhoud vertelde je dat je maar één probleem hebt gehad en dat was de verkrachting (CGVS 2024, p. 19). Jouw eigen verklaringen van tijdens het eerste onderhoud over het wapen voorgelezen stelde je dat het om te lachen was dat je vriend bij jouw thuis het wapen had laten verstopten, het was geen echt wapen en de politie kwam hierom niet langs (CGVS 2024, p. 15-16). Je benadrukte dat het verstopte wapen en het bezoekje van de politie niets met elkaar te maken hadden (CGVS 2024, p. 20). Aangezien je slechts één keer in Brazilië in contact kwam met de politie (CGVS 2024, p. 21), bestaat er geen vergoelijking voor deze tegenstrijdigheid.

Ten derde kan uit jouw algemene vrees voor Braziliaanse bendes geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

- Er kan er niet a priori worden aangenomen dat iedere Braziliaanse burger het risico loopt om bij terugkeer naar Brazilië random problemen te krijgen met een bende. Een individuele beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij je jouw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Jij blijft hier manifest in gebreke daar je niet wist wie je precies moest vrezen bij de bendes (CGVS 2024, p. 19-20) en je nooit concrete problemen had met een bende (CGVS 2024, p. 10).

Ten vierde maakte je de betrokkenheid van jouw oudere broer [J.G.] bij het Comando Vermelho niet aannemelijk.

- Je wist niets over het werk van jouw broer bij de bende. Je wist niet waar hij zich in Brazilië mee bezighield of wat hij precies deed voor de bende. Tevens had je geen enkel idee waarom hij zich aansloot bij de bende (CGVS, p. 7-8 en p. 10).

- Je wist niets over de problemen van jouw broer bij de bende. Zo vertelde je over een bezoek van de politie naar aanleiding van een bezoek van een onbekende man aan jullie huis. Je dacht dat deze man een probleem had met jouw broer, al weet je ook dit niet zeker. Hoewel je vreest dat zoiets nog eens kan gebeuren had je geen idee wie deze man was en wat hij precies kwam doen (CGVS 2024, p. 16-18). Voorts wist je weliswaar dat je broer de bende wou verlaten omdat hij bang was, maar wist je niets meer omdat hij het er met jou niet over wou hebben. Dat je nog klein was en je het mogelijks niet had begrepen doet hieraan geen afbreuk. Tijdens jouw tweede persoonlijk onderhoud was je op enkele maanden na bijna achttien jaar en je had het hem inmiddels kunnen vragen, hetgeen je niet hebt gedaan. Dat je inmiddels een nieuw leven hebt en je het probeert te vergeten (CGVS, p. 5-6), overtuigt niet. Je vermoedt immers zelf dat jouw vrees bij terugkeer iets te maken kan hebben met de aansluiting van jouw broer bij de bende (CGVS, p. 11) waardoor er van jou in alle redelijkheid kan worden verwacht dat jij jou zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die rechtstreeks verband houden met jouw vrees.

- Je had tot slot ook geen idee welke problemen je ouders hadden door het werk van jouw broer (CGVS 2024, p. 6).

- In het kader van het verzoek van jouw broer [J.G.] werd tot slot een weigeringsbeslissing genomen. In deze beslissing werd vastgesteld dat er aan zijn betrokkenheid bij Braziliaanse bendes geen geloof kon worden gehecht. In combinatie met de hierboven gedane vaststellingen aangaande jouw persoonlijke verklaringen in dit verband kan er aldus besloten worden dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan jouw stelling dat jij in de toekomst problemen zou kennen door het werk van jouw broer omdat je familie van hem bent (CGVS 2024, p. 19).

Ten vijfde kan er op basis van het relaas van jouw moeder geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofd afgeleid worden.

In hoofde van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx) werd besloten om een intern vluchtalternatief (IVA) toe te passen. Het Commissariaat-generaal houdt in de individuele beoordeling van het verzoek van jou en jouw broers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens jou en jouw broers als zijnde gezinsleden van jouw moeder, teneinde te bepalen of jij en jouw broers wegens jullie familieband met jouw moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. Dit is niet het geval wat jou betreft.

Er zijn eerst en vooral geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met jouw moeder wat betreft Comando Vermelho.

- Er zijn immers concrete elementen die de gedeelde vrees tussen jou en jouw moeder weerleggen. Jouw moeder sprak over een neef genaamd [Jo.] die aangesloten was bij de bende Comando Vermelho en die jullie in het verleden al met geweld hadden bedreigd. Zo vielen volgens jouw moeder onder meer [Jo.] en nog enkele andere bendeleden jullie woning binnen. Volgens jouw moeder wilde [J.G.] haar verdedigen en werd [J.G.] vervolgens bedreigd met de dood. [Jo.] was ook aanwezig tijdens dit geweldincident. Jouw moeder vreest dat [Jo.] haar kinderen, waaronder dus ook jij, iets zal aandoen (CGVS [moeder], p. 5, 8, 11-14 en 17). Hoewel [Jo.] volgens jouw moeder een belangrijke functie had – hij was verantwoordelijk voor het drugsmanagement (CGVS [moeder] 2021, p. 15) -, had jouw broer [J.G.] daarentegen geen weet van een zekere neef van jullie moeder bij Comando Vermelho. [J.G.] had naar eigen zeggen nochtans een belangrijke functie bij Comando Vermelho (CGVS 2024, p. 9) en hij bevestigde zelf dat iedereen elkaar kent bij de bende en dat, indien hij effectief een neef had bij de bende, hij hem wel had gekend (CGVS 2024, p. 26). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de betrokkenheid van uw moeders neef bij Comando Vermelho zet de geloofwaardigheid van de beweerde problemen tussen jouw moeder en haar neef op ernstige wijze op de helling.*

Hoe dan ook, Ook voor jou kan gewezen worden op informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 – blauwe map) waaruit blijkt dat familieleden van personen die een geveiseerd doelwit zijn van bijvoorbeeld Comando Vermelho, over het algemeen niet geveiseerd worden. Dit gaat in tegen de erencode van de bende die vooropstelt dat schuldigen voor hun eigen daden moeten boeten. Deze informatie staat bijgevolg haaks op eerdere verklaringen van jouw moeder waarbij zij stelde dat het Comando Vermelho vindt dat familieleden van criminelen binnen de bende hetzelfde moeten doen als hun criminele familieleden (CGVS [moeder], p. 14).

Wat betreft de beweerde problemen van jouw moeder met Terceiro Comando volstaat het om te zeggen dat voor jou als zoon van een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van jouw moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn.

- Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van jouw ouders werd afgewezen, wat betekent dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*

- In jouw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat jij jou in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.*

- De bewering van jouw broer [J.G.] dat de bendes overal zitten in Brazilië (CGVS [J.G.] 2024, p. 24), komt dus, zoals net werd vermeld, niet overeen met deze informatie.*

- Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan aldus van jou redelijkerwijs verwacht worden dat jij je met hulp van jouw ouders buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.*

Jouw ouders gaven aan dat zij in het verleden altijd hebben gewerkt: jouw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en jouw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS, p. 10-11).

Uit niets blijkt dat zij niet in staat zijn hun leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië, zoals eerder werd geoordeeld door de RvV. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg kan jou noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd.

De door jou neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij M.L. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens uit je administratieve dossier ben je een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio de Janeiro. Je bent geboren op 2 maart 2010 en aldus nog minderjarig. In 2020 kwam je samen met jouw ouders naar België. Jouw ouders verzochten op 20 februari 2020 om internationale bescherming. Omdat jouw vader [A.G.D.] (O.V. 9.005.800) de Angolese nationaliteit bezit, stonden jij en jouw broers als minderjarigen op de bijlage van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. 9.005.802), die enkel de Braziliaanse nationaliteit bezit.

Jouw moeder verklaarde dat jullie omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro waren vertrokken. Omdat jullie familie (voornamelijk uw moeders neef [Jo.]) bij het ‘Comando Vermelho’ betrokken was, werd er van jullie verwacht dat jullie met dit commando zouden samenwerken, hetgeen jouw ouders weigerden waardoor jullie bedreigd werden. Jouw moeder vreesde dat jij en jouw broers hetzelfde zou overkomen en dat jullie in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende ‘Terceiro Comando’ werd jouw familie bovendien aanzien als verklidders. Jouw moeder haalde in dit verband nog aan dat haar broer in 2020 in Rio

de Janeiro werd vermoord omdat hij als verklikker werd beschouwd. Op 16 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder omdat na een analyse van alle elementen in haar dossier kon worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief kon worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek immers dat jouw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het 'Comando Vermelho' of het 'Terceiro Comando' in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Bij arrest van 24 september 2021 werd deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook in het kader van jouw vaders verzoek, dat ten aanzien van Angola werd beoordeeld, nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd bij arrest van 6 september 2021.

Op 4 juli 2022 verzochten jij en jouw drie broers in eigen naam om internationale bescherming.

Je werd op 17 oktober 2022 uitgenodigd voor een eerste persoonlijk onderhoud.

Je verwees naar de bendeproblematiek in Rio de Janeiro. Je stelde dat jullie achtervolgd werden en dat de criminelen wapens in jullie huis verstopten. Je bent bang voor de bendes.

Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming legde je jouw paspoort en jouw identiteitskaart neer.

Op 28 november 2022 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat je als minderjarige geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek rechtvaardigden. Er werd besloten dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig ingediend was op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, nl. de vrees om door bendes te worden vermoord. Er werd geoordeeld dat ook jij, net als jouw moeder over een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980, beschikte.

Op 29 juni 2023 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd. Er werd gewezen op de verplichting om steeds op individuele basis, op basis van nauwkeurige en actuele landeninformatie en in concreto een vestigingsalternatief te identificeren. De algemene verwijzing naar "elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro" dan wel naar "elders in Brazilië", zonder verder concreet te hebben geïdentificeerd in welk "deel van het land van herkomst" verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen, volstond volgens de RvV niet in het kader van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Jouw verzoek werd op 13 mei 2024 ontvankelijk verklaard. Op 28 oktober 2024 werd jij opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om bijkomend onderzoek te voeren.

Je vertelde tijdens jouw tweede onderhoud dat noch jouw ouders, noch jouw broers, noch jij problemen hadden in Brazilië. Je wist wel dat de bende Comando Vermelho actief was in Brazilië, dat merkte je als je voetbalde op straat. Er had ook ooit iemand een wapen in jullie woning verstopt, je denkt dat het een bandiet van een bende was. Je kende verder niemand die aangesloten was bij een bende, ook je broers niet.

Je kan niet naar Brazilië terugkeren omdat het er overal gevaarlijk is. Je hoorde wel eens schoten midden in de nacht en jouw oudere broer had een vriend die in Brazilië werd doodgeschoten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle stukken aanwezig in jouw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat jij geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste maak je je vrees voor de bendes niet concreet aannemelijk.

Je bent bang voor hen en je vreest om door deze bendes vermoord te worden (CGVS 2022, p. 3-4). Hoewel noch jij, noch jouw broers en noch jouw ouders problemen hadden in Brazilië, is het een gevaarlijk land waar je best niet naar kan terugkeren (CGVS 2024, p. 3-5). Hieruit kan in jouw hoofde geen vrees voor vervolging opgemaakt worden. Een vrees moet immers gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet.

Ten tweede kan er op basis van het relaas van jouw moeder geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde afgeleid worden.

In hoofde van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx) werd besloten om een intern vluchtalternatief (IVA) toe te passen. Het Commissariaat-generaal houdt in de individuele beoordeling van het verzoek van jou en jouw broers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens jou en jouw broers als zijnde gezinsleden van jouw moeder, teneinde te bepalen of jij en jouw broers wegens jullie familieband met jouw moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. Dit is niet het geval wat jou betreft.

Er zijn eerst en vooral geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met jouw moeder wat betreft Comando Vermelho.

- Er zijn immers concrete elementen die de gedeelde vrees tussen jou en jouw moeder weerleggen. Jouw moedersprak over een neef genaamd [Jo.] die aangesloten was bij de bende Comando Vermelho en die jullie in het verleden al met geweld hadden bedreigd. Zo vielen volgens jouw moeder onder meer [Jo.] en nog enkele andere benedeleden jullie woning binnen. Volgens jouw moeder wilde [J.G.] haar verdedigen en werd [J.G.] vervolgens bedreigd met de dood. [Jo.] was ook aanwezig tijdens dit geweldincident. Jouw moeder vreest dat [Jo.] haar kinderen, waaronder dus ook jij, iets zal aandoen (CGVS [moeder], p. 5, 8, 11-14 en 17). Hoewel [Jo.] volgens jouw moeder een belangrijke functie had – hij was verantwoordelijk voor het drugsmanagement (CGVS [moeder] 2021, p. 15) –, had jouw broer [J.G.] daarentegen geen weet van een zekere neef van jullie moeder bij Comando Vermelho. [J.G.] had naar eigen zeggen nochtans een belangrijke functie bij Comando Vermelho (CGVS 2024, p. 9) en hij bevestigde zelf dat iedereen elkaar kent bij de bende en dat, indien hij effectief een neef had bij de bende, hij hem wel had gekend (CGVS 2024, p. 26). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de betrokkenheid van uw moeders neef bij Comando Vermelho zet de geloofwaardigheid van de beweerde problemen tussen jouw moeder en haar neef op ernstige wijze op de helling.*

Hoe dan ook, Ook voor jou kan gewezen worden op informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 – blauwe map) waaruit blijkt dat familieleden van personen die een gevisieerd doelwit zijn van bijvoorbeeld Comando Vermelho, over het algemeen niet gevisieerd worden. Dit gaat in tegen de erecode van de bende die vooropstelt dat schuldigen voor hun eigen daden moeten boeten. Deze informatie staat haaks op eerdere verklaringen van jouw moeder waarbij zij stelde dat het Comando Vermelho vindt dat familieleden van criminelen binnen de bende hetzelfde moeten doen als hun criminele familieleden (CGVS [moeder], p. 14).

*Wat betreft de beweerde problemen van jouw moeder met **Terceiro Comando** volstaat het om te zeggen dat voor jou, als zoon van jouw moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van jouw moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn.*

- Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van jouw ouders werd afgewezen, wat betekent dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*

- In jouw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat jij jou in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is*

de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

- Rekening houdend met jouw persoonlijke omstandigheden kan aldus van jou redelijkerwijs verwacht worden dat jij je, met hulp van jouw ouders, buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.

Jouw ouders toonden aan dat zij in het verleden altijd hebben gewerkt: jouw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en jouw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS, p. 10-11).

Uit niets blijkt dat zij niet in staat zijn hun leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië, zoals eerder werd geoordeeld door de RvV. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.

Ten derde is er geen aanwijzing voor een gedeelde vrees met jouw broers.

- Jouw tweede oudere broers [J.G.] (O.V. xxx) en [M.A.] (O.V. xxx) haalden eigen problemen met de bendes aan. Hierbij wordt verwezen naar de weigeringsbeslissingen die in het kader van hun verzoeken werden genomen. Hierin wordt besloten dat zij in hun hoofde geen eigen vrees koesteren.
- Jij bevestigt met jouw verklaringen deze beslissingen en stelt dat jouw broers niet in aanraking kwamen met Braziliaanse bendes (CGVS 2024, p. 4).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Je haalt aan dat het over heel Brazilië niet veilig is (CGVS 2024, p. 5). Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg kan jou noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door jou neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie wijzigen.

- Aan jouw identiteit en uw nationaliteit, zoals blijkt uit jouw paspoort en identiteitskaart, wordt immers niet getwijfeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.6. De derde bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij J.E. luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen en de gegevens uit je administratieve dossier ben je een Braziliaans staatsburger, afkomstig uit Rio de Janeiro. Je bent geboren op 21 maart 2012 en aldus nog minderjarig. In 2020 kwam je samen met jouw ouders naar België. Jouw ouders verzochten op 20 februari 2020 om internationale bescherming. Omdat jouw vader [A.G.D.] (O.V. xxx) de Angolese nationaliteit bezit, stonden jij en jouw broers als minderjarigen op de bijlage van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx), die enkel de Braziliaanse nationaliteit bezit.

Jouw moeder verklaarde dat jullie omwille van de veiligheidssituatie in Rio de Janeiro waren vertrokken. Omdat jullie familie (voornamelijk uw moeders neef [Jo.]) bij het ‘Comando Vermelho’ betrokken was, werd er van jullie verwacht dat jullie met dit commando zouden samenwerken, hetgeen jouw ouders weigerden waardoor jullie bedreigd werden. Jouw moeder vreesde dat jij en jouw broers hetzelfde zou overkomen en dat jullie in de criminaliteit zouden betrokken raken. Door het rivaliserende ‘Terceiro Comando’ werd jouw familie bovendien aanzien als verklikkers. Jouw moeder haalde in dit verband nog aan dat haar broer in 2020 in Rio de Janeiro werd vermoord omdat hij als verklikker werd beschouwd. Op 16 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing in het kader van het verzoek van jouw moeder omdat na een analyse van alle elementen in haar dossier kon worden gesteld dat het concept van intern vluchtalternatief kon worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Uit niets bleek immers dat jouw moeder, die zich binnen Brazilië nooit buiten Rio de Janeiro had gevestigd, zich, om jullie lokale problemen met leden van het ‘Comando Vermelho’ of het ‘Terceiro Comando’ in Rio de Janeiro te vermijden, niet elders, i.e. buiten de staat Rio de Janeiro, zou kunnen vestigen. Bij arrest van 24 september 2021 werd deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook in het kader van jouw vaders verzoek, dat ten aanzien van Angola werd beoordeeld, nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd werd bij arrest van 6 september 2021.

Op 4 juli 2022 verzochten jij en jouw drie broers in eigen naam om internationale bescherming.

Je werd op 17 oktober 2022 uitgenodigd voor een eerste persoonlijk onderhoud.

Je verwees naar de bendeproblematiek in Rio de Janeiro. Je vertelde dat jullie achtervolgd werden en dat criminelen wapens in jullie huis verstoppen. Je bent bang voor de bendes.

Ter ondersteuning van jouw verzoek legde je jouw paspoort neer.

Op 28 november 2022 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat je als minderjarige geen eigen feiten aanhaalde die een apart verzoek rechtvaardigden. Er werd besloten dat jij jouw verzoek om internationale bescherming volledig berustte op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, nl. de vrees om door bendes te worden vermoord. Er werd geoordeeld dat ook jij, net als jouw moeder over een intern vluchtalternatief overeenkomstig artikel 48/5, §3 van de Wet van 15 december 1980, beschikte.

Op 29 juni 2023 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd. Er werd gewezen op de verplichting om steeds op individuele basis, op basis van nauwkeurige en actuele landeninformatie en in concreto een vestigingsalternatief te identificeren. De algemene verwijzing naar “elders, d.i. buiten de staat Rio de Janeiro” dan wel naar “elders in Brazilië”, zonder verder concreet te

hebben geïdentificeerd in welk “deel van het land van herkomst” verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen, volstond volgens de RvV niet in het kader van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Op 13 mei 2024 werd jouw verzoek ontvankelijk verklaard. Op **28 oktober 2024** werd jij opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud om bijkomend onderzoek te voeren.

Je vertelde tijdens jouw tweede onderhoud dat je in Brazilië niet kon slapen vanwege de schoten die er 's nachts vielen. Elke dag stierven er mensen in jouw straat maar eigen problemen had je er niet. Je denkt dat je ouders wel problemen hadden, maar je was hier niet van op de hoogte. Eén keer kwam de politie bij jullie thuis een wapen zoeken. Je oudste broer [J.G.] werd verder door bandieten gevraagd zich bij hen te voegen, maar dat wilde hij niet. Je ouders vertelden je nog dat er in België meer kans is op een toekomst, het onderwijs hier beter is en er zijn meer kansen om door te groeien als voetballer. Bij terugkeer naar Brazilië zullen je ouders moeilijk werk vinden en zullen jullie financieel afhankelijk zijn van je grootmoeder.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van jouw verklaringen en alle stukken aanwezig in jouw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat jij geen aanspraak maakt op het vluchtelingenstatuut of het subsidiaire beschermingsstatuut.

Ten eerste maak je jouw vrees voor de bendes niet concreet aannemelijk.

Je verwees namelijk net als jouw moeder naar de bendes in jouw land van herkomst. Hoewel Brazilië een gevaarlijk land is had jij zelf geen problemen in Brazilië (CGVS 2022 p. 3; CGVS 2024, p. 4-5 en p. 7-8). Wat betreft het incident bij uw thuis met de politie – ze kwamen bij jullie thuis binnen omdat ze op zoek waren naar een wapen – dient opgemerkt te worden dat jij toegaf dat je door de politie uiteindelijk correct werd behandeld omdat jullie nog kinderen waren (CGVS 2022, p. 1; CGVS 2024, p. 6). Uit niets blijkt dat de politie niet gewoon hun werk deed.

Ten tweede kan er ook uit jouw andere motieven geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Verder wees je nog op de beperkte mogelijkheden om (deftig betaald) werk te vinden in Brazilië (CGVS 2024, p. 7). Dergelijke motieven ressorteren al dusdanig echter niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in jouw hoofde suggereren, noch wordt dit door jou concreet aangetoond. Je vertelde zelf nog dat je vader werk had in de bouw (CGVS 2024, p. 7) en uit de verklaringen van je vader en moeder bleek tevens dat zij altijd hebben gewerkt (zie infra).

Dat volgens je ouders de studies in België beter zijn en er meer kans is op een goede toekomst (CGVS 2024, p. 5), is een motief dat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Commissariaat-generaal voor de

Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd jouw eventueel risico bij een terugkeer naar jouw land van herkomst te beoordelen.

Uit voorgaande kan in jouw hoofde geen vrees voor vervolging of ernstige schade opgemaakt worden. Een vrees moet immers gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter algemene, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet.

Ten derde kan er op basis van het relaas van jouw moeder geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde afgeleid worden.

In hoofde van jouw moeder [M.D.S.C.] (O.V. xxx) werd besloten om een intern vluchtalternatief (IVA) toe te passen. Het Commissariaat-generaal houdt in de individuele beoordeling van het verzoek van jou en jouw broers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens jou en jouw broers als zijnde gezinsleden van jouw moeder, teneinde te bepalen of jij en jouw broers wegens jullie familieband met jouw moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. Dit is niet het geval wat jou betreft.

Er zijn eerst en vooral geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met jouw moeder wat betreft Comando Vermelho.

- *Er zijn immers concrete elementen die de gedeelde vrees tussen jou en jouw moeder weerleggen. Jouw moedersprak over een neef genaamd [Jo.] die aangesloten was bij de bende Comando Vermelho en die jullie in het verleden al met geweld hadden bedreigd. Zo vielen volgens jouw moeder onder meer [Jo.] en nog enkele andere bendeleden jullie woning binnen. Volgens jouw moeder wilde [J.G.] haar verdedigen en werd [J.G.] vervolgens bedreigd met de dood. [Jo.] was ook aanwezig tijdens dit geweldincident. Jouw moeder vreest dat [Jo.] haar kinderen, waaronder dus ook jij, iets zal aandoen (CGVS [moeder], p. 5, 8, 11-14 en 17). Hoewel [Jo.] volgens jouw moeder een belangrijke functie had – hij was verantwoordelijk voor het drugsmanagement (CGVS [moeder] 2021, p. 15) –, had jouw broer [J.G.] daarentegen geen weet van een zekere neef van jullie moeder bij Comando Vermelho. [J.G.] had naar eigen zeggen nochtans een belangrijke functie bij Comando Vermelho (CGVS [J.G.] 2024, p. 9) en hij bevestigde zelf dat iedereen elkaar kent bij de bende en dat, indien hij effectief een neef had bij de bende, hij hem wel had gekend (CGVS [J.G.] 2024, p. 26). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de betrokkenheid van uw moeders neef bij Comando Vermelho zet de geloofwaardigheid van de beweerde problemen tussen jouw moeder en haar neef op ernstige wijze op de helling.*

Hoe dan ook, ook voor jou kan gewezen worden op informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 – blauwe map) waaruit blijkt dat familieleden van personen die een geïsoleerd doelwit zijn van bijvoorbeeld Comando Vermelho, over het algemeen niet geïsoleerd worden. Dit gaat in tegen de erecode van de bende die vooropstelt dat schuldigen voor hun eigen daden moeten boeten. Deze informatie staat haaks op eerdere verklaringen van jouw moeder waarbij zij stelde dat het Comando Vermelho vindt dat familieleden van criminelen binnen de bende hetzelfde moeten doen als hun criminele familieleden (CGVS [moeder], p. 14).

Wat betreft de beweerde problemen van jouw moeder met Terceiro Comando volstaat het om te zeggen dat voor jou, als zoon van jouw moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van jouw moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn.

- *Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van jouw ouders werd afgewezen, wat betekent dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*

- *In jouw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat jij jou in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.*

- *Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan aldus van jou redelijkerwijs verwacht worden dat jij je met de hulp van jouw ouders buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.*

Jouw ouders toonden aan dat zij in het verleden altijd hebben gewerkt: jouw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en jouw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS, p. 10-11).

Uit niets blijkt dat zij niet in staat zijn hun leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië, zoals eerder werd geoordeeld door de RvV. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.

Ten vierde is er geen aanwijzing voor een gedeelde vrees met jouw broers.

- *Jouw tweede oudste broers [J.G.] (O.V. xxx) en [M.A.] (O.V. xxx) haalden eigen problemen met de bendes aan. Hierbij wordt verwezen naar de weigeringsbeslissingen die in het kader van hun verzoeken werden genomen. Hierin wordt besloten dat zij in hun hoofde geen eigen vrees koesteren.*
- *Je hebt overigens geen idee waarom jouw broers om internationale bescherming verzochten. Je dacht dat jouw oudste broer [J.G.] gevraagd werd om bij de bende te komen of dat er anders iets met jullie familie zou gebeuren, maar meer weet je hier niet over. Hij heeft je er nooit iets over verteld omdat hij je niet bang wou maken. Je wist wel dat [J.G.] zich niet wou aansluiten bij de bende (CGVS 2024, p. 4-5).*

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Je haalt aan dat het over heel Brazilië niet veilig is (CGVS 2024, p. 5). Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg kan jou noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie wijzigen.

- *Aan jouw identiteit en jouw nationaliteit, zoals blijkt uit jouw paspoort, wordt immers niet getwijfeld.*

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 32 van de Grondwet en van de rechten van verdediging. Zij klagen aan dat, hoewel zij hierom herhaaldelijk hebben verzocht, zij het administratief dossier niet toegezonden hebben gekregen door het CGVS.

2.2. In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, §5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2, 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS (hierna: KB CGVS), van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, en van het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers herhalen hierbij dat zij bij terugkeer naar Brazilië de huidige veiligheidssituatie vrezen alsook de represailles van Braziliaanse bendes waarmee hun familie al problemen heeft gehad.

Zij voeren aan dat, vermits hun administratief dossier niet werd overgelegd, de juistheid van de in de bestreden beslissingen aangebrachte tegenstrijdigheden en andere inconsistenties niet naar behoren kunnen worden vastgesteld of betwist.

Verzoekers halen wel landeninformatie aan omtrent de huidige veiligheidssituatie in Brazilië. Zij benadrukken dat in Brazilië de bendes zeer invloedrijk zijn en willen hiermee aantonen dat zij risico's lopen ten aanzien van bendes. Ook wijzen zij erop dat er een gewelddadig klimaat heerst tussen bendes en de Braziliaanse politie, waarbij de burgers vaak “*collaterale schade*” zijn.

Verzoekers houden voor dat het onredelijk is te verwachten dat zij zich opnieuw in Brazilië vestigen, gelet op “*de problemen die verzoekende partij en haar familie reeds in Brazilië hebben ondervonden, de veiligheidssituatie in Brazilië en de grote invloed van bendes in Brazilië (zie hierboven)*”.

2.3. Ter staving van het verzoekschrift voegen verzoekers de e-mails toe die hun advocaat gericht heeft aan het CGVS met het verzoek om toezending van het administratief dossier.

3. Nota met opmerkingen

Op 7 juli 2025 maakt de verwerende partij een nota over in antwoord op het verzoekschrift. Hierin biedt zij een repliek op de kritiek van verzoekers dat zij de administratieve dossiers niet toegezonden kregen door het CGVS. Zij voegt in dit verband een bewijsstuk toe van de overmaking van de administratieve dossiers via e-mail op 26 juni 2025. Verder bevestigt zij de motieven van haar beslissingen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gestuurd en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de

feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Verzoekers klagen in hun verzoekschrift aan dat de administratieve dossiers hen nooit werden overgemaakt en zij derhalve geen toegang hadden tot de administratieve stukken, met name de notities van de verschillende persoonlijke onderhouds en de objectieve bronnen omtrent de algemene situatie in Brazilië.

De Raad merkt dienaangaande vooreerst op dat verzoekers overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage hebben. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek (RvS 2 april 2003, nr. 117.862; RvS 11 juni 2003, nr. 120.369), zoals ook artikel 41, lid 2, b) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie deze lijkt te voorzien. Conform artikel 32 van de Belgische Grondwet heeft ieder *“het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134”*.

Het inzagerecht laat verzoekers of hun advocaat aldus toe om hun dossier op het CGVS in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde hun verdediging te organiseren. De Raad benadrukt in dit verband dat, indien verzoekers constateerden dat er geen reactie kwam op hun e-mails van 23 mei 2025, 30 mei 2025 en 11 juni 2025 waarbij de vraag aan het CGVS werd gesteld hen de gevraagde stukken over te maken gelet op het verstrijken van de beroepstermijn op 24 juni 2025, zij echter zelf de verantwoordelijkheid dragen voor de organisatie van hun verdediging en het hen toekomt om op diligente en alerte wijze hun verdediging te laten waarnemen door een raadsman van hun keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van de administratieve dossiers op de zetel van het CGVS te krijgen. Nergens uit de administratieve dossiers kan blijken dat verzoekers of hun advocaat hiertoe geen toegang zouden hebben verkregen. Uit de

administratieve dossiers blijkt niet dat verzoekers of hun advocaat op enig moment inzage hebben gevraagd op het CGVS of dat dit zou zijn verhinderd door het CGVS. Verzoekers tonen aldus niet aan dat zij geen gebruik konden maken van dit inzagerecht, te meer uit het administratief dossier blijkt dat zij op geen enkel moment inzage hebben gevraagd zodat zij de eventuele schending van het inzagerecht niet dienstig kunnen aanvoeren. Uit niets blijkt dat verzoekers of hun advocaat de mogelijkheid werd ontnomen om, conform artikel 32 van de Grondwet, de administratieve dossiers in te kijken op het CGVS en daar kennis van te nemen. Nergens kan uit blijken dat verzoekers geen gebruik hebben kunnen maken van het inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994.

Immers, uit het e-mailverkeer bijgebracht door verzoekers blijkt enkel dat hun advocaat vroeg om een kopie van het administratief dossier door te sturen, maar niet dat hij verzocht om inzage in het asiëldossier.

De verwerende partij benadrukt in haar nota met opmerkingen dat aan zowel verzoekers als aan hun broer J.G. een kopie werd overgemaakt van de notities van hun persoonlijk onderhoud, dit op respectievelijk 19 mei 2025 en 20 november 2024, zoals blijkt uit het administratief dossier. Verzoekers hebben ter zitting geen opmerkingen bij verweerders nota met opmerkingen. Waar verzoekers beweren dat zij zonder de administratieve dossiers geen toegang hadden tot de notities van de verschillende persoonlijke onderhouds, kunnen zij dan ook niet worden gevolgd. Vermits zij ruim voor het indienen van hun verzoekschrift op 19 juni 2025 een kopie hebben ontvangen van de notities van de verschillende persoonlijke onderhouds, waren zij wel degelijk in de mogelijkheid om eventuele opmerkingen met betrekking tot de notities van de verschillende persoonlijke onderhouds en de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties te laten gelden in het kader van het thans voorliggende beroep in volle rechtsmacht.

De Raad merkt daarnaast op dat het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet raakt aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, maar betrekking heeft op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Volgens vaste rechtspraak moeten in het verzoekschrift alle middelen worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). De Raad herhaalt in dit verband dat verzoekers en hun advocaat overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet eveneens gebruik kunnen maken van het inzagerecht bij de Raad en ter griffie inzage kunnen nemen van het volledige administratief dossier, waarin de stukken waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissingen zijn opgenomen. Ook wat betreft deze mogelijkheid tot inzage, hebben verzoekers dan wel hun advocaat nagelaten om hiervan gebruik te maken.

Tijdens de terechtzitting ontkennen verzoekers niet dat zij kennis hebben kunnen nemen van de administratieve dossiers die op 26 juni 2025 door het CGVS per e-mail aan hun raadsman werden overgemaakt, zoals blijkt uit de verweernota. Verzoekers formuleren ter terechtzitting geen opmerkingen bij verweerders nota met opmerkingen.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekers nergens in het verzoekschrift aantonen dat zij, mits een kopie van het administratief dossier eerder te hebben ontvangen, andere elementen zouden hebben kunnen aandragen dan deze die zij in hun verzoekschrift hebben aangevoerd. De Raad herinnert eraan dat indien verzoekers geen inzage kregen in het administratief dossier en zij daardoor pas na het indienen van het beroep bij de Raad voor het eerst kennis zouden krijgen van voor hen nieuwe en relevante elementen, zij op grond daarvan alsnog in de loop van de procedure voor de Raad bijkomende middelen of kritiek zouden kunnen aanvoeren (RvS 1 juli 2024, nr. 15.924 (c)). In deze stelt de Raad vast dat verzoekers ter terechtzitting evenmin aantonen dat zij, middels de toegang tot de administratieve dossiers die zij op 26 juni 2025 verkregen, andere elementen zouden hebben kunnen aandragen dan deze die zij in hun verzoekschrift hebben aangevoerd. Verzoekers tonen in casu aldus niet aan dat zij zouden zijn belemmerd in de mogelijkheid om in het kader van hun beroepsprocedure bij deze Raad middelen aan te voeren tegen de bestreden beslissingen.

Om deze redenen maken verzoekers een schending van de rechten van verdediging niet aannemelijk. Een schending van artikel 32 van de Grondwet blijkt niet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekers verklaren dat zij Brazilië hebben verlaten omwille van de bende-problematiek in Rio de Janeiro. Eerste verzoeker M.A. stelt hierbij in het bijzonder dat zijn broer J.G. was aangesloten bij de bende 'Comando Vermelho' en dat hijzelf samen met een vriend door bendeleden werd verkracht. Tweede verzoeker M.L. verklaart dat noch zijn ouders, noch zijn broers, noch hijzelf problemen hadden in Brazilië. Wel weet hij dat Comando Vermelho actief is in Brazilië, maar kent hij niemand die is aangesloten bij een bende, ook zijn broers niet. Hij stelt tevens dat er ooit een bendelid een wapen in hun woning had verstoopt.

Derde verzoeker J.E. verklaart dat de politie één keer bij hen thuis op zoek is gegaan naar een wapen en geeft nog aan dat er volgens zijn ouders meer toekomst is in België.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt in hoofde van M.A. terdege vastgesteld dat (i) hij het seksueel geweld door bendeleden niet aannemelijk maakt, aangezien hij tegenstrijdige verklaringen aflegt (a) over de bende waartoe de daders zouden behoren, (b) alsook over het aantal daders, (c) en over het moment waarop hij zijn moeder hierover inlichtte, waarbij deze tegenstrijdigheden zo opzichtig zijn dat zijn relaas omtrent verkrachting niet kan worden aangenomen; (ii) er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vrees met betrekking tot een verstopt wapen en de daaruit volgende problemen, aangezien hij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegde; (iii) uit verzoekers algemene vrees voor Braziliaanse bendes geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid aangezien hij zijn vrees niet kan concretiseren; (iv) verzoeker de betrokkenheid van zijn oudere broer J.G. bij de bende Comando Vermelho niet aannemelijk maakt, aangezien hij niets wist over diens werk of problemen met de bende en aan de verklaringen van zijn broer over diens beweerde betrokkenheid bij de bende, geen geloof wordt gehecht.

In de bestreden beslissing in hoofde van M.L. wordt vastgesteld dat (i) hij zijn vrees voor de bendes niet concreet aannemelijk maakt; (ii) er geen aanwijzing is voor een gedeelde vrees met zijn broers, aangezien J.G. en M.A. hun eigen problemen met de bendes aanhalen, die in het kader van hun beschermingsverzoeken niet aannemelijk worden geacht, hetgeen wordt bevestigd door de verklaringen van M.L. die stelt dat zijn broers niet in aanraking kwamen met Braziliaanse bendes.

In de bestreden beslissing in hoofde van J.E. wordt vastgesteld dat (i) hij zijn vrees voor de bendes niet concreet aannemelijk maakt, aangezien hij geen problemen had in Brazilië; (ii) er geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid uit zijn andere motieven, zijnde beperkte werkmogelijkheden en een gebrek aan een goede toekomst, wat niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie; (iii) er geen aanwijzing is voor een gedeelde vrees met zijn broers, aangezien J.G. en M.A. hun eigen problemen met de bendes aanhalen, die in het kader van hun beschermingsverzoeken niet aannemelijk worden geacht, en J.E. geen idee heeft waarom zijn broers internationale bescherming verzochten.

Voor alle drie de verzoekers stelt de commissaris-generaal verder terdege vast dat er op basis van het relaas van hun moeder M., geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid aangezien (i) er geen aanwijzingen zijn voor een gedeelde vrees met hun moeder wat betreft de bende Comando Vermelho daar (a) verzoekers' broer J. en hun moeder tegenstrijdige verklaringen aflegden over de beweerde problemen met de bende Comando Vermelho hetgeen de geloofwaardigheid ervan op ernstige wijze op de helling zet, en (b) uit de beschikbare informatie hoe dan ook blijkt dat familieleden van personen die een doelwit zijn van bv. Comando Vermelho, over het algemeen niet zelf geïdoleerd worden; (ii) wat betreft beweerde problemen van verzoekers' moeder met de bende Terceiro Comando er voor verzoekers, als zoon van hun moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van hun moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn.

Voor de drie verzoekers wordt voorts vastgesteld dat er in Brazilië geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in het land een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte, kunnen de neergelegde documenten niets wijzigen aan de vaststellingen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande de verschillende vaststellingen waarop de commissaris-generaal zijn beoordeling steunt. Deze bevindingen vinden steun in de administratieve dossiers, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissingen, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoekers slagen er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.3. Hun betoog dat zij niet in staat zijn om de juistheid van de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties na te gaan en te betwisten, kan vooreerst niet dienend worden aangevoerd.

De Raad herinnert eraan dat, zoals gesteld in de nota met opmerkingen, verzoekers de kopieën van de notities van de verschillende persoonlijke onderhoudsruimtes voor het opstellen van hun verzoekschrift hebben toegestuurd gekregen. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, waren

verzoekers aldus in de gelegenheid om middels hun verzoekschrift de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot voormelde bevindingen omtrent de gebrekkigheden in hun verklaringen. Verzoekers laten evenwel na dit te doen en brengen geen elementen bij die de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties, die betrekking hebben op de kern van hun relaas, pertinent en draagkrachtig zijn alsook steun vinden in het administratief dossier, weerleggen of ontkrachten.

Verzoekers beperken zich verder tot het volharden in hun verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal en slagen hiermee er niet in de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, te weerleggen of te ontkrachten.

5.4. Wel halen verzoekers landeninformatie aan omtrent het bendegeweld in Brazilië. Zij benadrukken dat bendes er zeer invloedrijk zijn en willen hiermee aantonen dat zij risico's lopen ten aanzien van bendes.

De Raad betwist deze bendeproblematiek niet. Deze algemene landeninformatie heeft evenwel geen betrekking op verzoekers' persoonlijke situatie en volstaat dus niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk persoonlijk zouden worden gevisieerd of vervolgd door de aanwezige bendes. Verzoekers moeten dit individueel en in concreto aannemelijk maken, maar blijven hiertoe manifest in gebreke zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt.

Zo wordt voor eerste verzoeker gesteld: *“Er kan er niet a priori worden aangenomen dat iedere Braziliaanse burger het risico loopt om bij terugkeer naar Brazilië random problemen te krijgen met een bende. Een individuele beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij je jouw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Jij blijft hier manifest in gebreke daar je niet wist wie je precies moest vrezen bij de bendes (CGVS 2024, p. 19-20) en je nooit concrete problemen had met een bende (CGVS 2024, p. 10).”*

Voor tweede verzoeker wordt gesteld: *“Je bent bang voor hen en je vreest om door deze bendes vermoord te worden (CGVS 2022, p. 3-4). Hoewel noch jij, noch jouw broers en noch jouw ouders problemen hadden in Brazilië, is het een gevaarlijk land waar je best niet naar kan terugkeren (CGVS 2024, p. 3-5). Hieruit kan in jouw hoofde geen vrees voor vervolging opgemaakt worden. Een vrees moet immers gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet.”*

Voor derde verzoeker wordt gesteld: *“Je verwees namelijk net als jouw moeder naar de bendes in jouw land van herkomst. Hoewel Brazilië een gevaarlijk land is had jij zelf **geen problemen** in Brazilië (CGVS 2022 p. 3; CGVS 2024, p. 4-5 en p. 7-8). Wat betreft het incident bij uw thuis met de politie – ze kwamen bij jullie thuis binnen omdat ze op zoek waren naar een wapen – dient opgemerkt te worden dat jij toegaf dat je door de politie uiteindelijk correct werd behandeld omdat jullie nog kinderen waren (CGVS 2022, p. 1; CGVS 2024, p. 6). Uit niets blijkt dat de politie niet gewoon hun werk deed.”*

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift en ter terechtzitting ook geen geloofwaardige en geïndividualiseerde elementen aan die hun algemene vrees concretiseren. Verzoekers' vrees ten aanzien van de bendes blijft beperkt tot een algemene vrees zonder dat er enig concreet element voorhanden is dat verzoekers persoonlijk zouden worden gevisieerd. Het louter verwijzen naar een algemene vrees kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke.

5.5. Onder verwijzing naar algemene landeninformatie betogen verzoekers verder dat er een hoge graad aan gemeenrechtelijke criminaliteit heerst, waarop door de Braziliaanse autoriteiten wordt gereageerd met disproportioneel geweld, waarbij burgers vaak *“collaterale schade”* zijn.

De Raad herinnert er aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). De commissaris-generaal en de Raad betwisten noch ontkennen dat het geweld in Brazilië wijdverspreid is. Uit het geheel van de objectieve landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier, blijkt evenwel dat het in Brazilië aanwezige geweld in casu politieel dan wel crimineel geweld betreft dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden gevisieerd om een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.) of omwille van een bepaald profiel. Het merendeel van dit gemeenrechtelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd en niet willekeurig. Verder kadert dit politieel en crimineel geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is het bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

In het licht hiervan, kunnen verzoekers zich niet beperken tot een algemene verwijzing naar het wijdverspreide criminele en politieel geweld in Brazilië. Gelet op de doelgerichte aard van het geweld mag van hen een zekere mate van concretisering worden verwacht en dienen zij op hun persoon betrokken

elementen of feiten aan te reiken die een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in hun hoofde aannemelijk maken. Zij slagen daar niet in daar zij geen geloofwaardige dan wel geïndividualiseerde elementen aanbrengen die hun vrees voor de aanwezige bendes in Brazilië of de Braziliaanse politie in concreto aannemelijk maken. Het louter verwijzen naar een algemene vrees voor geweld kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van crimineel of politieel geweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke.

5.6. De verwerende partij oordeelt verder dat er op basis van het relaas van hun moeder geen nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekers kan worden afgeleid.

Omdat in hoofde van hun moeder werd besloten om een intern vluchtalternatief toe te passen, houdt de verwerende partij in de individuele beoordeling van de beschermingsverzoeken van verzoekers rekening met de bedreigingen met vervolging en ernstige schade jegens verzoekers als zijnde gezinsleden van hun moeder, teneinde te bepalen of verzoekers wegens hun familieband met hun moeder zelf aan dergelijke bedreigingen werden/worden blootgesteld. De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissingen terdege dat dit niet het geval is voor verzoekers.

Er zijn immers vooreerst geen aanwijzingen voor een gedeelde vrees met hun moeder wat betreft Comando Vermelho, zoals in de bestreden beslissingen uitgebreid wordt gemotiveerd, wat verzoekers niet betwisten, laat staan weerleggen.

Wat betreft de beweerde problemen van hun moeder met Terceiro Comando, wordt vastgesteld dat voor verzoekers, als zonen van hun moeder, een intern vluchtalternatief geldt om te ontkomen aan mogelijke problemen van hun moeder, indien deze problemen ernstig en geloofwaardig zouden zijn. Objectieve landeninformatie duidt immers aan dat de bende Terceiro Comando enkel is gevestigd in de staat Rio de Janeiro, zodat verzoekers zich in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kunnen vestigen. De door verzoekers aangebrachte landeninformatie over het aanwezige bendegeweld in Brazilië blijft zeer algemeen; deze zegt niets over de territoriale werking van de bende Terceiro Comando en duidt derhalve het tegendeel niet aan. Verzoekers maken ook, zoals reeds gesteld, niet aannemelijk dat zij met andere bendes problemen kennen. Zij reiken geen ernstige argumenten aan die de vaststellingen van de commissaris-generaal ook maar enigszins kunnen weerleggen. Dat een intern vluchtalternatief voor verzoekers elders in Brazilië, met name in iedere andere Braziliaanse staat buiten de staat Rio de Janeiro, niet veilig zou zijn, wordt hiermee aldus niet aangetoond. Aangezien de bende Terceiro Comando enkel opereert in de staat Rio de Janeiro, acht de Raad het voldoende concreet dat in casu een intern vluchtalternatief wordt vooropgesteld in iedere andere Braziliaanse staat, buiten Rio de Janeiro. Daarenboven wordt een concreet voorbeeld van een intern vluchtalternatief buiten Rio de Janeiro voorgesteld, met name de grootstad Sao Paulo, waar rechtstreeks naar toe gevlogen kan worden zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

De beoogde hervestiging kan tevens redelijk worden genoemd. De commissaris-generaal stelt terdege vast dat, rekening houdend met verzoekers' individuele omstandigheden en persoonlijke situatie, uit niets blijkt dat zij niet in staat zijn om, met hulp van hun ouders, hun leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië:

“- Er kan op worden gewezen dat ook het verzoek van jouw ouders werd afgewezen, wat betekent dat zij zich kunnen vestigen buiten de staat Rio de Janeiro, hetgeen ook bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

- In jouw geval is dit niet anders. Uit geactualiseerde informatie (Home Office Rapport – Brazil organised criminal groups, d.d. maart 2025 en krantenartikelen - blauwe map) blijkt dat de bende Terceiro Comando of Terceiro Comando Puro louter gevestigd zijn in de staat Rio de Janeiro, waardoor er gesteld kan worden dat jij jou in iedere Braziliaanse staat buiten Rio de Janeiro kan vestigen. Een concreet voorbeeld is de stad Sao Paulo, een grootstad met miljoenen inwoners die een grote migrantengemeenschap telt en verschillende mogelijkheden heeft op vlak van werk. Bovendien kan er rechtstreeks gevlogen worden naar Sao Paulo zonder in Rio de Janeiro te moeten overstappen.

- De bewering van jouw broer [J.G.] dat de bendes overal zitten in Brazilië (CGVS [J.G.] 2024, p. 24), komt dus, zoals net werd vermeld, niet overeen met deze informatie.

- Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan aldus van jou redelijkerwijs verwacht worden dat jij je met hulp van jouw ouders buiten de staat Rio de Janeiro vestigt.

Jouw ouders gaven aan dat zij in het verleden altijd hebben gewerkt: jouw moeder als keukenhulp, winkelbediende en receptionist en jouw vader als hulpverpleger in Angola en in Brazilië in de bouw (CGVS [moeder], p. 2-3; CGVS, p. 10-11).

Uit niets blijkt dat zij niet in staat zijn hun leven uit te bouwen in een ander deel in Brazilië, zoals eerder werd geoordeeld door de RvV. Dit wordt tevens ondersteund door landeninformatie van het Verenigd Koninkrijk (Home Office Rapport – Country Policy and Information Note Brazil, d.d. december 2024 – blauwe map) waaruit blijkt dat elke Braziliaan zonder noemenswaardige problemen zich elders in het land kan vestigen.”

Verzoekers beperken zich tot een theoretisch betoog over het intern vluchtalternatief, de veiligheids-situatie in Brazilië en de objectieve en subjectieve elementen van een vervolgingsvrees, maar brengen hiermee geen concrete, ernstige en overtuigende elementen bij die hierover anders doen denken en die voormelde vaststellingen kunnen weerleggen of in een ander daglicht stellen.

5.7. De door verzoekers in het kader van hun beschermingsverzoek neergelegde documenten werpen hier geen ander licht op. Deze hebben immers enkel betrekking op hun identiteit en nationaliteit. Deze elementen staan niet ter discussie.

5.8. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar Brazilië zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissingen het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Brazilië:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië de afgelopen jaren op grote schaal mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden. Onder het bewind van president Jair Bolsonaro (2019-2022) was er een duidelijke toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies waar te nemen. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders werden getroffen door het regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden geïsoleerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Op 1 januari werd de nieuwe president Luiz Inacio Lula da Silva ingezworen, die een breuk met het eerdere regime aankondigt.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer

gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekers brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Uit niets blijkt dat er heden in Brazilië sprake is van een binnenlands of internationaal gewapend conflict zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden of van willekeurig geweld (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)). Verzoekers brengen geen elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt. Het aanwezige geweld, hoewel wijdverspreid, is verder doelgericht en niet willekeurig van aard.

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, wordt de analyse van de commissaris-generaal door de Raad overgenomen.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Brazilië, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Wat betreft de artikelen 2, 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Verder hebben verzoekers gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissingen aan te vechten bij de Raad. Artikel 13 van het EVRM is bijgevolg niet geschonden. Dezelfde conclusie geldt voor artikel 47 van het Handvest.

De aangevoerde schending van artikel 6 van het EVRM is evenmin dienend gezien die verdragsbepaling niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In navolging van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft de Raad van State dit reeds herhaaldelijk bevestigd (RvS 18 juli 2011, nr. 214.677).

8. Waar verzoekers in hun verzoekschrift de schending aanvoeren van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin is bepaald dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu ten aanzien van verzoekers echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Deze aangevoerde schending is daarom niet dienstig.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers elk tweemaal werden gehoord op het CGVS. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun relaas uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Verzoekers hebben geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissingen kunnen schragen. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel of van de materiële motiveringsplicht.

10. Wat betreft artikel 17 van het KB CGVS, geven verzoekers niet de minste toelichting over de wijze waarop zij dit artikel geschonden achten. De aangevoerde schending is bijgevolg niet ontvankelijk.

11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

De motieven van de bestreden beslissingen blijven gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen en tot de zijne gemaakt.

12. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO